

16.7.7 Mijten mijden

Mijten (📖 Acariformes) zijn kleine geleedpotigen die (net als de teek en de spin) meestal acht poten hebben. Ze zijn gewoonlijk kleiner dan 0,1 tot 1,0 mm en met het blote oog niet of nauwelijks waarneembaar. Er zijn meer dan 45.000 soorten.

Mijten eten onder andere dode dieren, planten of rottende stoffen. Roofmijten leven vaak van andere mijten en worden in de kastuinbouw als plaagbestrijding ingezet.

Enkele gekende mijten

De *schurftmijt* (📖 *Acarus scabiei*) is minder dan 0,5 mm groot en graaft net als de larfjes gangen in de huid. De jeuk ontstaat bij nog niet eerder besmette personen pas na een paar weken, door een allergische reactie op de mijt en haar uitwerpselen.

De *huisstofmijt* (📖 *Dermatophagoides pteronyssinus*) is ca. 0,3 mm en leeft in matrassen, kussens, gestoffeerd meubilair, tapijt en op beschimmelde muren. Hij leeft onder meer van menselijke huidschilfers. Uitwerpselen en vervellingshuidjes van de huisstofmijt kunnen allergische reacties als astma en eczeem veroorzaken. Praktische maatregelen ter beperking van de huisstofmijt zijn het verwijderen van huidschilfers (schoonmaken) en het beperken van de luchtvochtigheid (ventileren).

De *varroamijt* (📖) is een uitwendige parasiet die voorkomt op insecten, maar zich alleen voort kan planten op het broed van honingbijen. In het volwassen stadium hebben ze 8 poten. Het volwassen wijfje is dwars-ovaal van vorm, roodbruin van kleur, 1,1 mm lang en 1,5 mm breed.

Trombicula autumnalis kreeg vele namen: *oogstmijt* (📖), herfstgrasmijt, hooimijt en rode fluweelmijt. De nimfen en volwassen exemplaren voeden zich met insecten en hun eieren in de grond. De larven (Engels: chiggers) parasiteren op vele dieren en mensen. Deze oranje of rode en slechts 0,2-0,3 mm kleine larven hebben (dan nog) zes (volgend stadium als nimf 8) poten.

Ze hebben voor hun ontwikkeling eenmalig een maaltijd van half verteerd cel- en weefselvocht van een gewervelde nodig. Ze gedragen zich ongeveer als een teek. Ze zuigen geen bloed, maar bijten zich vast en spuiten enzymen in die het weefsel vloeibaar maken. Je voelt de beet niet. Ze laten zich vallen na 1 tot 4 dagen. Ze kunnen onder de grond, maar dus niet in het huis overleven.

Maar meestal krijg je al na 3-6 uren hevige jeuk en was of wrijf je ze weg. De jeuk kan tot 10 dagen duren en huideczeem veroorzaken. Warme baden, antihistamine en anti-jeuk crèmes kunnen de jeuk wat verlichten.

Eind van de zomer en het begin van de herfst tref je ze in schaduwrijke gazons, weilanden en bossen. Houd best je huid bedekt, zeker in hoog gras, en ga niet zonder deken op de grond zitten of liggen.

☞ *Krulwilg kan je best snoeien met een krultang. H.L*

